

POŘÁDEK KAPITOL.*

- I. Nařikání nad vrtkavostí lidskou a snadností k oblíbení bludů a svodů . . . [str.9]
- II. O příčinách nynějšího mnohých od sv. evangelium odstupování 15
- III. Podlé čeho jednomu každému, i nejhlupejšímu, papežské náboženství podezřelé býti může 22
- IV. Že Písmo sv. jest základem víry a náboženství, ne církve, a že Písma šetřiti musí, kdož náboženství vyrozuměti chce 32
- V. Že církve blouditi může, a že pod papežem římským víc než kdy v světě zbloudila a bloudí ještě 42
- VI. Že, čímž papežovi náchlebníci evang. stranu hyzdí, nic není 49
- VII. Že se Římané starožitností daremně prochloubají 60
- VIII. Že náboženství papežovo spletené jest z křesťanského, židovského, pohanského náboženství, a zvláště také z smyslů starých, od církve potupených kacířů zlípané 75
- IX. Co se o svornosti a stálosti Římanů smejšleti má 80
- X. Že církve římská není katolická 85
- XI. Že množství následovníků církve římské není dostatečným znamením pravé církve 89
- XII. O štěstí a prospěchu církve římské 91
- XIII. O chloubě papeženců, kterouž sobě berou z epístoly s. Pavla k Římanům psané 94
- XIV. Že papežové od Krista a apoštolů successí aneb posloupnosti nemají 98
- XV. Že římská církve od Petra a na Petru založena není, totiž že Petr biskupství římského nezačal, ani v Římě jak živ nebyl 105
- XVI. Že papež Petru náměstek není a k němu žádné podobnosti nemá, ani v učení, ani v životu 111
- XVII. Že náramně všetečná věc jest, kterouž papež na sebe beře, že se plnomocným vicariem Božím v světě vyhlašuje 115
- XVIII. Že papež té své nade všemi moci z Písma provesti nemůže, a tak že jí od Boha sobě dané nemá 126
- XIX. Že papež ukázati nemůž, aby od církve k tomu, čímž se dělá, řádně zvolen byl 135

XX.	Jakými cestami k tomu přišlo, že římský biskup takové moci a slávy v církvi dosáhl, pravdivé ponavržení	138
XXI.	Že papež římský jest veliký ten Antikrist a svůdce světa	150
XXII.	Že, čímž hájí papeže a od něho nářek antikristství odhánějí, nic neprospívá	185
XXIII.	Jak nebezpečno jest Antikrista se přidržeti	191
XXIV.	Napomenutí k těm křesťanům, kteříž ještě římského svůdce se přidržejí	193
XXV.	Napomenutí těm, kteříž buď z přelštění aneb přinucení cestu sv. evangelium opustivše, k Antikristu se připojili	202
XXVI.	Napomenutí ke všechněm evang. sv. se přidržejícím	206
XXVII.	Naučení těm, kteříž libá pokušení od Antikrista snášejí	213
XXVIII.	Naučení těm, kteříž by v protivenství pro pravdu postaveni byli	220
XXIX.	Napomenutí k rodičům evangelickým	228
XXX.	Napomenutí k služebníkům církví evangelických	231
XXXI.	Napomenutí k vrchnostem křesťanským	237
XXXII.	Promluvení k Jesuitům a jiným církvě římské služebníkům	246

---

* Ve všech rkp. jest umístěn (v předloze tohoto otisku a V zároveň s »disposicí«, již MS nemají) hned na začátku díla před kap. 1. M končí na str. 157 apokalyptickou perokresbou zpodobující symbolicky porážku Antikrista za konečného obratu dějin. V triumfálním věnci vyrůstá ze spojených iniciálek IHS s vepsanými tajemnými číslicemi kříž s odznaky vítězství a legendou: Crux triumphabit. Pod ním, jako s trůnu svrženy, vidí se značky Antikristovy, m. j. letopočet 666 a zvrácená chloubá: Sedeo, regina. Nadpis kresby: Mysterium iniquitatis una cum pietatis mysterio et utriusque periodi; ex Apoc. 13. 14. 17. 18 et 19 cap. Podpis: Qui habet sapientiam, computet numeros. Rkp. V měl onu kresbu před sebou také, jest však zde opsán z ní toliko text a její hrubé schema. Jinde schází všecko.